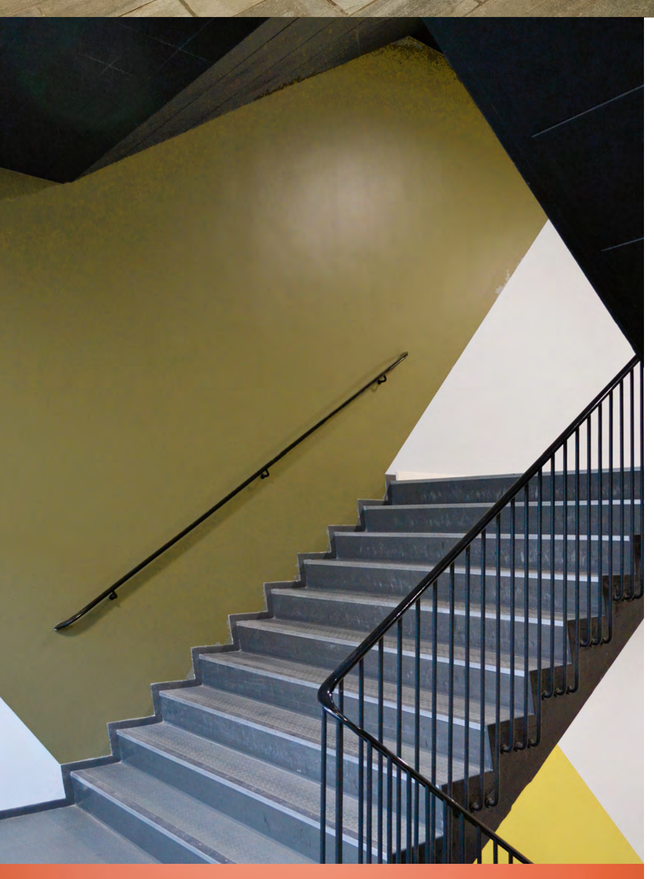

PLEASE TOUCH THE ART WORKS!

Man plejer at sige, at kunsten nok skal ses, men ikke røres. Men det gælder kun delvist for Malene Bachs integrerede udsmykning til University College Lillebælts nye bygning. Hun har med afsæt i maleriet som et udvidet felt tænkt en stærk farvesætning og æstetisk formgivning af de funktionselementer, som arkitekturen nu engang består af: døre, gulve, trapper, vægge. Udsmykningen består af flere dele, som alle kobler sig til hovedelementet, den dynamiske modulvæg: Farvesætning af trappeopgange, gulve i kantiner, grafik på glasvægge, skiltedesign, kuratering af UCL's eksisterende kunstsamling, landmark uden for hovedindgangen. Modulvæggens fem farvepaletter ud for de fem blokke i sydfløjen udgør et system til wayfinding, som gentages i farvesætningen af skilte og trappeopgange.

Fordi udsmykningen dermed er så integreret, begynder man som gæst, studerende og underviser at forstå arkitekturens grundstruktur gennem eksempelvis farvesætningen af trappeopgangene. Farverne skifter på hver etage, en grundform går igen, men der sker konstant en lille forskydning, efterhånden som man bevæger sig op gennem etagerne. Hun maler sig ind i arkitekturen, fremhæver den med sine matte, nedtonede farver. Det skaber et naturligt flow i den fysiske bevægelse i rummet. De fem paletter gentages i farvesætningen, og de geometriske former skaber dynamik på væggen, leder bevægelsen videre. Diskret, men ikke til at overse.

I et af de helt centrale elementer i Malene Bachs integrerede udsmykning arbejder hun med de værker, som UCL allerede har i sin samling. Landskaber, stilleben og portrætter, som institutionen har erhvervet eller modtaget over tid. En krævende udfordring, fordi fortid her støder sammen med nutidens æstetik og nye funktionsbehov. Malene Bach har løst opgaven ved at skabe en dynamisk modulvæg i to lag, bestående af forskellige farvede flader. Væggen blokerer for et kig ind til muren bagved. Men brugerne på uddannelsesinstitutionen opfordres til at rykke pladerne fra side til side og dermed afdække, hvad der gemmer sig. Gå på opdagelse i og forny interessen for værker, der over tid måske har mistet de studerendes bevågenhed.

Bach har dermed brugt sin egen kunstneriske interesse for de små forskydninger og for mellemrummet i de brudflader, der opstår, når formelementer mødes. Og hun bruger farvens flade til at understøtte, fremhæve dette møde. Dermed skaber hun sit eget vægmaleri, der fungerer på egne præmisser. Malene Bach peger altså ikke alene på det, man kan se – hendes maleri eller de eksisterende værker – men også i særlig grad på, hvad det er, man skal forestille sig at kunne se. Og det skifter jo hele tiden, alt efter hvor pladerne placerer sig. Hun pirrer nysgerrigheden, sætter fantasien i gang. Super elegant, anvendeligt og ikke mindst animerende for den æstetiske oplevelse. Det er noget af en bedrift.

Af Anna Krogh, kurator
Brandts Museum

MALENE BACH

ET INTEGRERET KUNSTPROJEKT

UCL Campus Odense 2017
i samarbejde med Gudrun Krabbe

Foto Laura Stamer og Malene Bach
Design Jeanne Betak